

Ní háil leam acht séad go rinn

[Mac Niocaill, Gearóid: Duanaire Ghearríd larla (*Studia Hibernica*, 3, 1963, 7ff.), poem 15]

1 Ní háil leam acht séad go rinn
ó mhnaoi an fhuilt fhinn, gibé fáth;
séad ar domhan gan bheith géar
uaithe-se ní ghéabh go bráth.

2 Gan taobh uirre acht taobh géar
do bhearrfadhbh an t-éan ar sruth,
a scian mar sin ní budh mhaol
ón deighinghin is caomh cruth.

3 Dá mbia níos géire ina cúl
teilgfead uaim an trú fán
ris an mhnaoi mhaith sin adéar:
“Ní háil leam acht séad go rinn”. N.

4 Mac Mhéig Carrthaigh céin do mhair
fear mar é ní raibh i gclí;
ar fheabhas einigh rug geall;
is é féin dob fhearr um ní. N.

5 Inghean Chormaic gé do char
mac í Dhuibhne fa glan lí,
do chuirfinn mo dhán i ngioll
nár bh annsaide le Fionn í. N.

6 larchomarc gnáith do-ní mé
duit, a mháthair mheic Dé bhí;
a Mhuire, a mháthair na mbocht,
saor-sa mhé ar olc mar do-ní. N.